

พระธรรมดาเนียล - หมายเลขสิบเก้า

ความสำคัญเชิงพยากรณ์ของคำว่า “ชั่วโมง” ในพระธรรมดาเนียล

Jeff Pippenger

2023-12-14

คำว่า “hour” ซึ่งพบในพันธสัญญาเดิมเฉพาะในพระธรรมดาเนียลเท่านั้น มักเกี่ยวข้องกับคำพยากรณ์ในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งเสมอ ในบทที่สาม คำนี้เป็นตัวแทนของกฎหมายวันอาทิตย์ โดยเน้นที่ธงสัญลักษณ์ซึ่งแสดงผ่านซัตรีค เมซาค และอาเบเดนโก

ในบทที่สี่ สิ่งนี้เป็นตัวแทนของการมาถึงแห่งคำเตือนของชาวสวรรค์องค์ที่หนึ่งในปี 1798 เมื่อมีการใช้เป็นครั้งที่สองในบทที่สี่ สิ่งนั้นเป็นตัวแทนของการเปิดฉากการพิพากษาเพื่อการไต่สวนในวันที่ 22 ตุลาคม 1844 ในบทที่สี่ การใช้คำว่า “ชั่วโมง” สองครั้งเป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์แห่งชาวสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สอง ตั้งแต่ปี 1798 จนถึงปี 1844 ประวัติศาสตร์นั้นคือประวัติศาสตร์ของฟาร์องท์เจ็ดในวิวรรณ์บทที่สิบ ฟาร์องท์เจ็ดนั้นถูกเป็นตัวแทนโดยการใช้คำว่า “ชั่วโมง” สองครั้งในบทที่สี่ และดังนั้นจึงเป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์ของชาวสวรรค์องค์ที่สามด้วย ตั้งแต่ปี 1989 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้า

ในบทที่ห้า คำว่า “ชั่วโมง” ยังเป็นสัญลักษณ์แทนกฎหมายวันอาทิตย์ด้วย แต่ในที่นี้เน้นจุดเน้นอยู่ที่จุดจบของอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ คือสหรัฐอเมริกา ดังที่ได้ถูกจำลองไว้โดยจุดจบของอาณาจักรแรกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ คือบาบิโลน ในบทที่สาม จุดเน้นอยู่ที่ธงในเตาไฟ แต่ในบทที่ห้า จุดเน้นอยู่ที่ชะตากรรมของเบลชัสซาร์และการพิพากษาเฉพาะของเขา แม้ว่าในที่สุดดาเนียลจะเข้ามาในเรื่องราวโดยเป็นแบบอย่างของธงนั้นก็ตาม

ณ กฎหมายวันอาทิตย์ ได้มีการแสดงแทน “ชั่วโมง” แห่งการอุทิศของเนบคัดเนสซาร์และความตายของเบลชัสซาร์ไว้ “ชั่วโมง” ที่แสดงไว้ว่าเป็นการเปิดต้นการพิพากษาในบทที่สี่ ชีบ่งถึงการเปิดต้นของการพิพากษาเพื่อการสืบสวนสอบสวนเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 และยังชีบ่งการเปิดต้นของการพิพากษาเพื่อการลงโทษที่กฎหมายวันอาทิตย์ด้วย ไม่ว่าจะเป็นการเปิดหนังสือแห่งการพิพากษาในสถานนมัสการแห่งสวรรค์เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 หรือเป็นการเริ่มต้นแห่งการพิพากษาของพระเจ้าที่ทรงนำมาสู่บรรดาผู้ซึ่งได้ปฏิเสธความรอด ณ เบื้องต้นของการพิพากษาเพื่อการลงโทษที่กฎหมายวันอาทิตย์ คำเตือนสำหรับการพิพากษาที่กำลังใกล้เข้ามาไม่ว่ากรณีใดก็ตาม ได้รับการแสดงแทนไว้ในดาเนียลบทที่สี่โดยการใช้คำว่า “ชั่วโมง” ครั้งแรก และการเริ่มต้นขึ้นจริงของการพิพากษาทั้งสองประเภทอย่างใดอย่างหนึ่งนั้น ได้รับการแสดงแทนโดยการใช้คำว่า “ชั่วโมง” ครั้งที่สองในบทที่สี่

ศัพท์ทางไวยากรณ์สำหรับคำว่า “hour” ตามที่ดาเนียลใช้ คือคำที่มี “ความหมายหลายประการ” (polysemy) คำที่มีความหมายหลายประการคือคำซึ่งมีคำนิยามหลากหลาย แต่ทั้งหมดสามารถจัดรวมอยู่ภายใต้หัวข้อเดียวกันได้ คำว่า “hour” ที่ดาเนียลใช้ทั้งห้าครั้งล้วนกล่าวถึงการพิพากษา แต่แต่ละครั้งกล่าวถึงแง่มุมที่แตกต่างกันของการพิพากษาเพื่อการตอบสนองตามความยุติธรรมของพระเจ้า

ซึ่งเรียกว่าการพิพากษาเชิงบริหารของพระองค์ หรือการพิพากษาเชิงสืบสวนของพระเจ้า ซึ่งเป็นกระบวนการที่พระองค์ทรงกำหนดว่าใครจะได้รับหรือจะไม่ได้รับความรอด ไม่ว่าจะเป็นการพิพากษาเชิงสืบสวนที่เริ่มขึ้นเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 หรือการพิพากษาเชิงบริหารที่เริ่มต้นขึ้นเมื่อกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึงเริ่มมีผล ทั้งการพิพากษาทั้งสองล้วนมีลักษณะดำเนินไปเป็นลำดับ การพิพากษาเพื่อการตอบสนองตามความยุติธรรมของพระเจ้า หรือการพิพากษาเชิงบริหารของพระองค์ เริ่มต้นที่กฎหมายวันอาทิตย์ และทวีความรุนแรงขึ้นเป็นลำดับ จนในที่สุดถึงการสิ้นสุดแห่งเวลาทดลองของมนุษย์และภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้าย

ดาเนียลบทที่ห้าใช้คำว่า "ชั่วโมง" เพื่อแสดงให้เห็นการพิพากษาเชิงบริหารของพระเจ้า ดังที่เป็นภาพแทนโดยการสิ้นพระชนม์ของเบลชัสซาร์ และการสิ้นสุดของชนชาติที่พระองค์ทรงปกครอง.

ในขณะนั้นเอง นิ้วมือของมือมนุษย์ก็ปรากฏออกมา และเขียนลงบนปูนฉาบที่ผนังพระราชวังของกษัตริย์ ตรงข้ามคันทันประทีป และกษัตริย์ทอดพระเนตรเห็นส่วนของมือนั้นที่เขียนอยู่ ดาเนียล 5:5

การพิพากษาเชิงบังคับเริ่มต้นขึ้น ณ กฎหมายวันอาทิตย์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ถูกพรรณนาไว้ด้วยโดยการอุทิศรูปทองคำของเนบูคัดเนสซาร์ด้วยเช่นกัน แต่ "ชั่วโมง" นั้นเกี่ยวข้องกับกรช่วยกู้ประชากรของพระเจ้าในวิกฤตการณ์ซึ่งถูกนำมาถึง ณ กฎหมายวันอาทิตย์มากกว่า การพิพากษาเชิงบังคับของหญิงแพศยาแห่งเมืองไทร และของสหรัฐอเมริกาด้วยเช่นกัน เริ่มต้นขึ้น ณ กฎหมายวันอาทิตย์ ซึ่งคือ "ชั่วโมง" ที่เป็นสัญลักษณ์ของการพิพากษาในพระธรรมดาเนียล

และข้าพเจ้าได้ยินเสียงอีกเสียงหนึ่งจากสวรรค์กล่าวว่า "ชนชาติของเราเอ๋ย จงออกมาจากนครนั้น เพื่อเจ้าจะไม่มีส่วนในบาปของนาง และจะไม่ได้รับภัยพิบัติของนางด้วย เพราะบาปของนางกองสูงจนถึงสวรรค์แล้ว และพระเจ้าได้ทรงระลึกถึงความชั่วช้าของนาง จงตอบแทนนางเหมือนอย่างทีนางได้ตอบแทนพวกเจ้า และจงทบสองเท่าตามการกระทำของนาง ในถ้วยซึ่งนางได้ผสมไว้ จงผสมให้แก่นางเป็นสองเท่า นางได้ยกตนขึ้นและดำเนินชีวิตอย่างพุ่มเฟือยเพียงใด ก็จงให้ความทรमानและความโศกเศร้าแก่นางเพียงนั้น เพราะนางกล่าวในใจของนางว่า 'เราเป็นราชินี มิใช่หญิงม่าย และจะไม่ประสบความโศกเศร้าเลย' เหตุฉะนั้น ภัยพิบัติของนางจะมาถึงในวันเดียว คือความตาย ความคร่ำครวญ และการกัณดารอาหาร และนางจะถูกเผาผลาญเสียด้วยไฟอย่างสิ้นเชิง เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าผู้ทรงพิพากษานางนั้นทรงฤทธิ์ และบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก ผู้ซึ่งได้ล่วงประเวณีและดำเนินชีวิตอย่างพุ่มเฟือยกับนาง จะทำให้คร่ำครวญและคร่ำครวญถึงนาง เมื่อเขาเห็นควันไฟแห่งการเผาไหม้ของนาง พวกเขาจะยืนอยู่แต่ไกลเพราะกลัวความทรमानของนาง และกล่าวว่า "วิบัติแล้ว วิบัติแล้ว มหานครบาบิโลน เมืองใหญ่ที่ทรงอำนาจนั้นเอ๋ย! เพราะว่าการพิพากษาของเจ้ามาถึงแล้วในชั่วโมงเดียว" วิวรณ์ 18:4-10

กฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการพิพากษาโดยฝ่ายบริหาร และซึ่งดำเนินไปอย่างค่อยเป็นค่อยไปเช่นกัน เริ่มต้นขึ้นใน "ชั่วโมง" ที่บรรดาบุตรของพระเจ้าซึ่งยังอยู่ในบาบิโลนถูกเรียกออกมาโดยธงสัญญาณ นั่นคือ "ชั่วโมง" ที่การพิพากษามาถึง "มหานครนั้น คือบาบิโลน" การพิพากษาของนาง ซึ่งคำว่า "ชั่วโมง" เป็นภาพแทน ครอบคลุมช่วงเวลาที่ถูกแกะอินของพระเจ้าถูกเรียกออกมาจากบาบิโลน

และในวันนั้น จะมีรากของเจสซี ผู้ซึ่งจะยืนเป็นธงสัญญาณแก่ชนชาติทั้งหลาย บรรดาคนต่างชาติจะมาหาท่าน และที่ฟ้านักของท่านจะรุ่งโรจน์ และจะเป็นไปในวันนี้ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงยกพระหัตถ์ของพระองค์อีกเป็นครั้งที่สอง เพื่อจะทรงนำคนที่เหลืออยู่แห่งชนชาติของพระองค์กลับคืนมา ซึ่งยังเหลืออยู่จากอัสซีเรีย และจากอียิปต์

และจากปัทมาโรส และจากคูช และจากเอลาม และจากชินาร์ และจากฮามัท และจากบรรดาเกาะแห่งทะเล และพระองค์จะทรงตั้งธงสัญญาณไว้แก่บรรดาประชาชาติ และจะทรงรวบรวมบรรดาผู้ถูกขับไล่ออกไปของอิสราเอล และทรงรวบรวมพวกยูดาห์ที่กระจัดกระจายจากสี่มุมโลก อิสยาห์ 11:10-12

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกผู้คนให้ออกมาจากบาบิโลนในการเคลื่อนไหวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งในปี 1844 และทูตสวรรค์องค์ที่สองแห่งประวัติศาสตร์นั้นจะต้องถูกกล่าวซ้ำอีกในวาระสุดท้าย เมื่อ "องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงยื่นพระหัตถ์ของพระองค์อีกครั้งเป็นครั้งที่สอง เพื่อจะทรงรวบรวมคนที่เหลืออยู่ของประชากรของพระองค์กลับคืนมา" คนที่เหลืออยู่ของประชากรซึ่งพระองค์ทรง "เรียกออกมาอีกครั้ง" นั้น มีไชธงสัญญาณ เพราะธงสัญญาณนั้นคือ "รากของเจสซี" ซึ่งยื่นขึ้นเป็น "ธงสัญญาณ" ที่ "บรรดาคนต่างชาติแสวงหา" เป็นครั้งที่สอง พระเจ้าจะทรงเรียกบรรดาประชาชาติให้ออกมาจากบาบิโลน

พระองค์จะทรงกระทำเช่นนั้นโดยเริ่มจากการรวบรวม "บรรดาผู้ถูกขับไล่ออกของอิสราเอล" ผู้ซึ่งเป็น "บรรดาผู้กระจัดกระจายของยูดาห์" และผู้ซึ่งมาจาก "สี่มุมโลก" เมื่อพวกเขาถูกรวบรวมเข้าด้วยกันเมื่อสิ้นสุดสามวันครึ่งแห่งการนอนตายอยู่ตามถนนในวิวรรณ์บทที่สิบเอ็ด ซึ่งทอดผ่านหุบเขาแห่งกระดูกที่ตายและแห่งผากของเอเสเคียล

"โมงยาม" ที่การพิพากษาภาคบังคับเริ่มต้นขึ้นสำหรับ "บาบิโลน" คือ "นครใหญ่" นั้น ก็คือ "โมงยาม" เดียวกันกับ "แผ่นดินไหวครั้งใหญ่" ในวิวรรณ์บทที่สิบเอ็ด การพิพากษาภาคบังคับของพระเจ้าเริ่มต้น ณ "โมงยาม" นั้น เพราะในวิวรรณ์บทที่สิบเอ็ด มีคนเจ็ดพันคนถูกสังหารใน "โมงยาม" แห่งแผ่นดินไหวนั้น คนเจ็ดพันคนนั้นมีภาพแทนโดย "ทหารจรรยาที่สุด" ของเนบูคัดเนสซาร์ ผู้ซึ่งตายขณะโยนซัดรัค เมฆาและอาเบเดนโกลงไปในเตาไฟที่ถูกทำให้ร้อนขึ้น "เจ็ดเท่า" เหนือระดับปกติ ในการปฏิวัติฝรั่งเศส "เจ็ดพัน" นั้นเป็นภาพแทนราชวงศ์ของฝรั่งเศส หรือบรรดาผู้ทรงอำนาจของมัน ไม่เพียงแต่เบลซัสซาร์ถูกสังหารในบทที่ห้าเท่านั้น แต่กองทัพของเขาก็ถูกทำลายด้วย "โมงยาม" ของกฎหมายวันอาทิตย์เป็นจุดเริ่มต้นของการข่มเหงที่มีภาพแทนโดยประชากรของพระเจ้าถูกโยนลงในเตาไฟ แต่ก็ยังเป็นเครื่องหมายบ่งชี้ถึงการเริ่มต้นการพิพากษาภาคบังคับของพระเจ้าต่อนครใหญ่บาบิโลนด้วย

นี่ก็เป็น "โมงยาม" แห่งแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ในวิวรรณ์บทที่สิบเอ็ดด้วย ซึ่งในแผ่นดินไหวครั้งใหญ่นั้น กระดูกทั้งหลายที่เคยตายแล้วซึ่งถูกสัตว์ร้ายจากเหวลึก ไร้ก้นสังหารเสียในถนน ก็ถูกยกขึ้นสู่สวรรค์เป็นธงสำคัญ ที่นั่นก็เป็น "โมงยาม" เดียวกันนั้นเองที่ภัยพิบัติประการที่สาม ซึ่งก็คือแตรที่เจ็ด ได้ถูกเป่าขึ้น แตรที่เจ็ดคือภัยพิบัติประการที่สาม และจุดประสงค์ของแตรแห่งภัยพิบัติสุดท้ายนั้น

มิใช่เพียงเพื่อนำการพิพากษามาสู่ผู้ที่บังคับการนมัสการวันอาทิตย์เท่านั้น แต่ยังเพื่อกระทำให้บรรดาประชาชาติโกรธด้วย ภัยพิบัติประการที่สาม แตรที่เจ็ด และการกระทำให้บรรดาประชาชาติโกรธ ล้วนเป็นสัญลักษณ์ที่กล่าวถึงบทบาทเชิงพยากรณ์ของอิสลาม และทั้งหมดนี้ก็ถูกจัดวางไว้ใน "โมงยาม" แห่งแผ่นดินไหวครั้งใหญ่นั้น

และเขาทั้งหลายได้ยินพระสุรเสียงอันดังมาจากสวรรค์ตรัสแก่เขาว่า "จงขึ้นมาที่นี่" และเขาทั้งสองก็ขึ้นไปสู่สวรรค์ในเมฆ และบรรดาศัตรูของเขาก็เห็นเขา ในโมงนั้นเองก็เกิดแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ และหนึ่งในสิบส่วนของนครนั้นพังทลายลง และมีคนตายในแผ่นดินไหวนั้นเจ็ดพันคน ส่วนคนที่เหลืออยู่นั้นก็เกิดความหวาดกลัว และถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าแห่งสวรรค์ วิวบัต้อย่างที่สองก็ผ่านพ้นไปแล้ว และดูเถิด วิวบัต้อย่างที่สามก็กำลังมาโดยเร็ว แล้วทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดก็เป่าแตร และมีเสียงอันดังในสวรรค์กล่าวว่า "บรรดาราชาอาณาจักรแห่งโลกนี้ได้กลายเป็นราชอาณาจักรขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา"

และของพระคริสต์ของพระองค์ และพระองค์จะทรงครอบครองสืบๆ ไปเป็นนิรันดร์” และผู้อาวุโสทั้งยี่สิบสี่คน ซึ่งนั่งอยู่บนที่นั่งของตนเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า ก็ขอบหน้าลงนมัสการพระเจ้า กล่าวว่
“ข้าแต่พระองค์ผู้ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด ผู้ทรงดำรงอยู่ ผู้ได้ทรงดำรงอยู่ และผู้ที่จะเสด็จมา ข้าพระองค์ทั้งหลายขอถวายพระคุณแด่พระองค์ เพราะพระองค์ได้ทรงรับเอาฤทธานุภาพอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ไว้ และได้ทรงครอบครองแล้ว และบรรดาประชาชาติก็พากันโกรธแค้น และพระพิโรธของพระองค์ก็มาถึงแล้ว และถึงเวลาของคนตายที่จะได้รับการพิพากษา และที่พระองค์จะประหารบาปแห่งแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ คือพวกผู้เผยพระวจนะ และแก่ธรรมิกชนทั้งหลาย และแก่บรรดาผู้ที่ยำเกรงพระนามของพระองค์ ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่ และที่จะทรงทำลายบรรดาผู้ที่ทำลายแผ่นดินโลก” วิวรณ์ 11:12-18

กระดุกแห่งของเอเสเคียลขึ้นไป “ถึงฟ้าสวรรค์ในเมฆก่อนหนึ่; และบรรดาศัตรูของเขา” มองดู “เขาเหล่านั้น” ใน “ชั่วโมง” ที่ดนตรีของเนบูคัดเนสซาร์เริ่มบรรเลง และหญิงแพศยาแห่งเมืองไทระเริ่มขับร้อง และอิสราเอลผู้ละทิ้งความเชื่อเริ่มแต้หน้า อิสราเอลผู้ละทิ้งความเชื่อเป็นตัวแทนของผู้พยากรณ์เท็จ กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์คือพญามังกร และหญิงแพศยาแห่งเมืองไทระคือสัตว์ร้าย การแต้หน้านี้ปรากฏเป็นภาพประกอบโดยบรรดาผู้พยากรณ์ของพระบาอัลและบรรดาผู้พยากรณ์แห่งปาศ์กดีลิสท์ในเรื่องราวของเอลิยาห์ อีกทั้งยังปรากฏเป็นภาพประกอบโดยการแต้หน้าของซาโลเม ธิดาของเฮโรเดียสด้วย พระบาอัลเป็นเทพเพศชายเทียมเท็จ และอชทาโรทคือบรรดาผู้พยากรณ์แห่งปาศ์กดีลิสท์ ซึ่งเป็นเทพสตรี ทั้งสองร่วมกันเป็นตัวแทนของการรวมกันระหว่างคริสตจักร (หญิง) และรัฐ (ผู้ชาย) ทั้งสองร่วมกันเป็นตัวแทนของผู้พยากรณ์เท็จแห่งสหรัฐอเมริกา ซาโลเมระบุว่าผู้พยากรณ์เท็จนั้นเป็นธิดาของโรม ซึ่งรูปเคารพของนางคือการรวมกันของคริสตจักรและรัฐในสหรัฐอเมริกา

เหตุฉะนั้น ในเวลานั้นเอง มีชาวเคลเดียบางคนเข้ามาใกล้ และกล่าวโทษพวกยิว พวกเขากราบทูลกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ว่า ข้าแต่พระราชบิดา ขอทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน พระองค์ ข้าแต่พระราชบิดา ได้ทรงออกพระราชกฤษฎีกาว่า มนุษย์ทุกคนที่ได้ยินเสียงเขาสัตว์ ชลย พิณ ซักบุตร พิณใหญ่ ดัลซิเมอร์ และเครื่องดนตรีทุกชนิด จะต้องหมอบลงนมัสการรูปทองคำนั้น และผู้ใดไม่หมอบลงและนมัสการ ผู้นั้นจะต้องถูกโยนเข้าไปในหามกลางเตาไฟที่ลุกโพลง มีพวกยิวบางคนซึ่งพระองค์ได้ทรงแต่งตั้งไว้เหนือราชการแห่งมณฑลบาบิโลน คือ ชัดรัค เมซาค และเอเบตเนโก คนเหล่านี้ ข้าแต่พระราชบิดา มิได้เอาใจใส่พระองค์เลย พวกเขาไม่ได้รับใช้พระของพระองค์ และมิได้นมัสการรูปทองคำซึ่งพระองค์ได้ทรงตั้งขึ้น ดาเนียล 3:8-12

ใน “โมงยาม” นั้น ศัตรูของชัดรัค เมซาค และเอเบตเนโกเห็นว่าพวกเขาปฏิเสธเครื่องหมายของสัตว์ร้าย แล้วจึงทูลขอกษัตริย์ให้ทรงบังคับใช้การพิพากษาตามที่กำหนดไว้ ใน “โมงยาม” นั้น กฎหมายวันอาทิตย์ ซึ่งเป็นการร่อนที่เผชิญหน้ากับสัตว์ร้ายแห่งแผ่นดินโลก (แผ่นดินไหว) ก็ทำให้ความเกรี้ยวกราดและความพิโรธของเนบูคัดเนสซาร์ปรากฏออกมา

แล้วเนบูคัดเนสซาร์ทรงพระพิโรธและเดือดดาล จึงมีพระบัญชาให้นำชัดรัค เมซาค และเอเบตเนโกมา แล้วเขาทั้งหลายก็นำชายเหล่านี้มาเฝ้าพระราชบิดา ดาเนียล 3:13

การข่มเหงซึ่งกระทำต่อพยานทั้งสองของพระเจ้า (ชัดรัค เมซาค และเอเบตเนโก) นั้น เกิดขึ้นเมื่อพวกเขาปฏิเสธที่จะก้มกราบ หรือตั้งไว้วรรณบทที่สิบเอ็ดระบุไว้—พวกเขาขึ้นขึ้นบนเท้าของตน.

และภายหลังสามวันครึ่ง พระวิญญาณแห่งชีวิตจากพระเจ้าได้เข้าสู่เขาทั้งสอง และเขาทั้งสองก็ขึ้นขึ้นบนเท้าของตนเอง; และความหวาดกลัวยิ่งนักก็ตกอยู่เหนือบรรดาผู้ที่เห็นเขา และเขาทั้งสองได้ยินพระสุรเสียงอันดังจากสวรรค์ตรัสแก่เขาว่า จงขึ้นมาที่นี่เถิด และเขาทั้งสองก็ขึ้นไปสู่สวรรค์ในเมฆ; และบรรดาศัตรูของเขาก็มองดูเขา วิวรณ์ 11:11, 12

โดยปฏิเสธที่จะล้มกราบ พวกเขาจึงยืนขึ้นบนเท้าของตนดุจกองทัพอันทรงกำลังของเอเสเคียล พวกเขาหยุดเมื่อได้รับแล้วจึงประกาศข่าวสารแห่งการประทับตรา ซึ่งคัดค้านการก่อรูปของสหภาพระหว่างคริสตจักรกับรัฐในสหรัฐอเมริกา และเตือนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึงในไม่ช้า และชี้ให้เห็นว่าการพิพากษาตอบแทนของพระเจ้ากำลังจะถูกทำให้สำเร็จโดยอิสลามแห่งวิบัติประการที่สาม ข่าวสารแห่งเสียงร้องยามเที่ยงคืนเป็นภาพแทนของ “ความลับ” ซึ่งได้รับการเปิดเผยแก่ดาเนียลในบทที่สอง และเมื่อประชากรของพระเจ้าในยุคสุดท้ายได้ตั้งมั่นอยู่ใน “ความจริง” นั้นแล้ว พวกเขา ก็ไม่สามารถและจะไม่ถูกสิ้นคลอนโดยแผ่นดินไหวที่กำลังใกล้เข้ามา

“งานในแบบเทลครีกก็เป็นไปในลักษณะเดียวกัน บรรดาผู้นำในสถานพยาบาลได้คบหาปะปนกับผู้ไม่เชื่อ โดยยอมรับพวกเขาเข้ามาในที่ประชุมปรึกษาของตนไม่มากนักน้อย แต่การกระทำนั้นก็เสมือนหนึ่งออกไปทำงานทั้งที่หลับตาอยู่ พวกเขาขาดการหยั่งรู้ที่จะมองเห็นสิ่งที่จะปะทุขึ้นเหนือเราได้ทุกเมื่อ มีจิตวิญญาณแห่งความสิ้นหวัง แห่งสงครามและการนองเลือด และจิตวิญญาณนั้นจะทวีความรุนแรงขึ้นจนถึงวาระสุดท้ายของกาลเวลา ทันทีที่ประชากรของพระเจ้าได้รับการฝึกที่หน้าผากของตน—มิใช่ตราหรือเครื่องหมายใด ๆ ที่มองเห็นได้ แต่เป็นการตั้งมั่นอยู่ในความจริง ทั้งทางสติปัญญาและทางจิตวิญญาณ จนไม่อาจถูกทำให้คลอนแคลนได้—ทันทีที่ประชากรของพระเจ้าได้รับการฝึกและเตรียมพร้อมสำหรับการเขย่า มันก็จะมาถึง แท้จริงแล้ว มันได้เริ่มขึ้นแล้ว การพิพากษาของพระเจ้ากำลังอยู่เหนือแผ่นดินในเวลานี้ เพื่อเตือนเราให้รู้ล่วงหน้าถึงสิ่งที่จะมาถึง” Manuscript Releases, volume 10, 252.

การประทับตราหมายถึงเครื่องหมายซึ่งในระยะแรกมนุษย์ไม่อาจมองเห็นได้ แต่ภายหลังทุกคนจะมองเห็น เมื่อประชากรของพระเจ้ารับเอาข่าวสารแห่งเสียงร้องเที่ยงคืน ซึ่งได้ถูกเป็นภาพแทนไว้โดย “ความลับ” ที่ได้ทรงสำแดงแก่ดาเนียลในบทที่สอง พวกเขา ก็ได้รับเอา “ความลับ” ของรูปสัตว์ร้ายซึ่งนำไปสู่เครื่องหมายของสัตว์ร้าย อันนำมาซึ่งการพิพากษาของพระเจ้า ซึ่งถูกทำให้สำเร็จผ่านทางอิสลาม เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่ “จิตวิญญาณแห่งความสิ้นหวัง แห่งสงครามและการนองเลือด” กำลังทวีขึ้น เวลานั้นคือบัดนี้ สิ่งนี้เกิดขึ้นเมื่อบรรดาผู้นำของแอ็ดเวนติสมีไม่อาจมองเห็นได้เนื่องจากความตาบอดแบบเลาดีเซีย ในระหว่างกระบวนการประทับตราซึ่งเสร็จสิ้นลง ณ เสียงร้องเที่ยงคืน ตรา นั้นถูกประทับลงบนหน้าผากของหญิงพรหมจารีที่มีปัญญา แต่ยังไม่เป็นที่ยอมรับ ชั๊ดริค เมซาค และอาเบดเนโก เป็นภาพแทนของผู้ที่ได้ตั้งมั่นอยู่ในความจริง ดังที่แสดงให้เห็นผ่านบทสนทนาของพวกเขา กับเนบูคัดเนสซาร์

เนบูคัดเนสซาร์ตรัสตอบและกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า เป็นความจริงหรือ ชั๊ดริค เมซาค และอาเบดเนโก ว่าพวกเจ้าไม่ปรนนิบัติพระของเรา และไม่นมัสการรูปทองคำซึ่งเราได้ตั้งขึ้น? บัดนี้ ถ้าพวกเจ้าพร้อมแล้ว เมื่อใดที่พวกเจ้าได้ยินเสียงแตร ขลุ่ย พิณ ซักบุด สดุดี ดัลซิเมอร์ และดนตรีทุกชนิด จงหมอบลงและนมัสการรูปซึ่งเราได้ทำขึ้น ก็ดีอยู่ แต่ถ้าพวกเจ้าไม่นมัสการ พวกเจ้าจะถูกโยนเข้าไปในท่ามกลางเตาไฟที่ลุกโพลงในชั่วโมงนั้นเอง; และพระองค์ใดเล่าที่จะช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากมือของเราได้? ชั๊ดริค เมซาค และอาเบดเนโก ทูลตอบกษัตริย์ว่า ข้าแต่เนบูคัดเนสซาร์ ในเรื่องนี้ พวกข้าพระองค์ไม่จำเป็นต้องตอบท่านเลย หากเป็นเช่นนั้น พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ผู้ซึ่งพวกข้าพระองค์ปรนนิบัติ ทรงสามารถช่วยพวกข้าพระองค์ให้พ้นจากเตาไฟที่ลุกโพลงนั้นได้ และพระองค์จะทรงช่วยพวกข้าพระองค์ให้พ้นจากพระหัตถ์ของท่าน ข้าแต่กษัตริย์ แต่ถึงแม้ไม่เป็นเช่นนั้น ก็ขอให้ท่านทราบเถิด ข้าแต่กษัตริย์ ว่าพวกข้าพระองค์จะไม่ปรนนิบัติพระของท่าน หรือนมัสการรูปทองคำซึ่งท่านได้ตั้งขึ้น ดาเนียล 3:14-18.

ภายหลังจากนั้น บุคคลผู้ทรงคุณค่าทั้งสามจะสำแดงตราประทับของพระเจ้าที่สามารถมองเห็นได้ เฉพาะผู้ที่มีตราประทับภายในซึ่งไม่อาจมองเห็นได้นั้นอยู่ก่อนแล้วเท่านั้น จึงจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการสำแดงตราประทับของพระเจ้าในเวลาที่มีมันจำเป็นต้องถูกมองเห็นได้

แล้วเนบูคัดเนสซาร์ก็เต็มไปด้วยพระพิโรธ และสี่พระพักตร์ของพระองค์ก็เปลี่ยนไปต่อชัตร์ค เมซาค และอาเบดเนโก เพราะฉะนั้นพระองค์จึงตรัสสั่งให้กระทำเตาไฟให้ร้อนยิ่งกว่าเดิมเจ็ดเท่า และพระองค์ทรงบัญชาบรรดาชายผู้มื่อกำลังมากที่สุดในกองทัพของพระองค์ให้มัดชัตร์ค เมซาค และอาเบดเนโก แล้วโยนพวกเขาเข้าไปในเตาไฟที่ลุกโพลงนั้น แล้วคนเหล่านั้นก็ถูกมัดทั้งเสื้อคลุม กางเกง หมวก และเสื้อผ้าอื่น ๆ ของตน และถูกโยนลงไปในห้องกลางเตาไฟที่ลุกโพลงนั้น เพราะพระบัญชาของกษัตริย์เร่งด่วน และเพราะเตาไฟนั้นร้อนยิ่งนัก เปลวไฟจึงเผาผลาญชายเหล่านั้นที่นำชัตร์ค เมซาค และอาเบดเนโกขึ้นไป และชายทั้งสามนี้ คือชัตร์ค เมซาค และอาเบดเนโก ก็ตกลงไปทั้งที่ถูกมัดอยู่ในห้องกลางเตาไฟที่ลุกโพลงนั้น แล้วเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์ก็ทรงประหลาดพระทัย และลุกขึ้นอย่างรีบด่วน ตรัสถามบรรดาที่ปรึกษาของพระองค์ว่า “พวกเราไม่ได้โยนชายสามคนที่ถูกมัดลงไปในห้องกลางไฟหรือ” คนเหล่านั้นทูลตอบกษัตริย์ว่า “จริง พระเจ้าข้า” พระองค์ตรัสตอบว่า “ดูเถิด เราเห็นชายสี่คนที่ไม่ได้ถูกมัด กำลังเดินอยู่ในห้องกลางไฟ และเขาทั้งหลายไม่เป็นอันตรายเลย และลักษณะของคนสี่นั้นเหมือนพระบุตรของพระเจ้า” ดาเนียล 3:19-25

พยานทั้งสอง ซึ่งมีชัตร์ค เมซาค และอาเบดเนโกเป็นภาพแทน จะถูกยกขึ้นเป็นธงสัญญาณ แล้วตราประทับนั้นก็จะปรากฏให้เห็น

“พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์คือการทำให้โลกตระหนักถึงบาป ถึงความชอบธรรม และถึงการพิพากษา โลกจะได้รับคำเตือนได้ก็โดยการเห็นผู้ที่เชื่อความจริงได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยความจริง ดำเนินชีวิตตามหลักการอันสูงส่งและบริสุทธิ์ และแสดงให้เห็นอย่างเด่นชัดในความหมายอันสูงส่งถึงเส้นแบ่งที่แยกระหว่างผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า กับผู้ที่เหยียบย่ำพระบัญญัติเหล่านั้นไว้ได้เท่าของตนเอง การชำระให้บริสุทธิ์โดยพระวิญญาณเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ถึงความแตกต่างระหว่างผู้ที่มีตราประทับของพระเจ้า กับผู้ที่ถือรักษาวันพักซึ่งเป็นของปลอม เมื่อการทดสอบมาถึง ก็จะได้เห็นอย่างชัดเจนว่าเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้นคืออะไร นั่นคือการถือรักษาวันอาทิตย์ ผู้ที่ภายหลังจากได้ยินความจริงแล้ว ยังคงถือว่าวันนี้เป็นวันบริสุทธิ์ ย่อมมีลายมือชื่อของมนุษย์แห่งบาป ผู้ซึ่งคิดจะเปลี่ยนแปลงกาลเวลาและพระบัญญัติ Bible Training School, December 1, 1903.”

เมื่อถึงกฎหมายวันอาทิตย์

สหรัฐอเมริกาจะหันไปหาองค์การสหประชาชาติเพื่อให้บรรลุลงานฝ่ายพยากรณ์ของตน เธอจะส่องโลกด้วยบรรดาการอัศจรรย์ที่เธอกระทำ ดังที่สำแดงไว้โดยการร้ายราของซาโลเม ขณะที่เธอร้ายราแห่งการส่องลวงนั้น โสเภณีแห่งเมืองไทรจะขับร้องบทเพลงของนาง และวงดุริยางค์ของเนบูคัดเนสซาร์จะบรรเลงดนตรี สหรัฐอเมริกาเป็นผู้นำในการบังคับโลกให้ยอมรับบทเพลงนั้น และกัมกราบต่อหน้ารูปเคารพนั้น

และข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่งขึ้นมาจากแผ่นดิน มันมีเขาสองเขาเหมือนลูกแกะ และมันพูดอย่างพยานาถ มันใช้อ่านาถทั้งสิ้นของสัตว์ร้ายตัวแรกต่อหน้ามัน และทำให้แผ่นดินโลกกับบรรดาผู้อาศัยอยู่ในนั้นนมัสการสัตว์ร้ายตัวแรก ซึ่งบาดแผลถึงตายของมันได้รับการรักษาให้หาย และมันกระทำการอัศจรรย์ยิ่งใหญ่อีกจนถึงกับทำให้ไฟตกลงมาจากฟ้าสู่แผ่นดินโลกต่อหน้ามนุษย์ทั้งหลาย และส่องลวงบรรดาผู้อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกด้วยหมายสำคัญทั้งหลายที่มันได้รับอำนาจให้กระทำต่อหน้าสัตว์ร้ายนั้น

โดยบอกแก่บรรดาผู้อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกให้สร้างรูปของสัตว์ร้าย ซึ่งถูกฟันด้วยดาบแล้วก็ยังมีชีวิตอยู่ และมันมีอำนาจที่จะให้ลมหายใจแก่รูปของสัตว์ร้ายนั้น เพื่อให้รูปของสัตว์ร้ายนั้นทั้งพูดได้ และกระทำให้ผู้ใดก็ตามที่ไม่นมัสการรูปของสัตว์ร้ายนั้นถูกฆ่า และมันทำให้คนทั้งปวง ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่ คนมั่งมีและคนยากจน คนไทและทาส รับเครื่องหมายไว้ที่มีชื่อหรือที่หน้าผากของตน และเพื่อไม่ให้ผู้ใดซื้อหรือขายได้ นอกจากผู้ที่มีเครื่องหมายนั้น หรือมีชื่อของสัตว์ร้าย หรือมีเลขแห่งชื่อของมัน นี่แหละเป็นสติปัญญา ผู้ใดมีความเข้าใจก็ให้ผู้นั้นคำนวณเลขของสัตว์ร้าย เพราะว่าเลขนั้นเป็นเลขของมนุษย์ผู้หนึ่ง และเลขของมันคือ หกร้อยหกสิบหก วิวรณ์ 13:11-18

อียิปต์ในวาระสุดท้ายเป็นภาพแทนของโลก (ซึ่งขณะนั้นอยู่ภายใต้การปกครองขององค์การสหประชาชาติ) แต่ได้มีการประกาศ "วิบัติ" (สัญลักษณ์ของอิสลาม) ไว้เหนือบรรดาผู้ (สหรัฐอเมริกา) ที่หันไปพึ่งอียิปต์เพื่อขอความช่วยเหลือ เมื่อผู้ทรงคุณธรรมทั้งสามถูกโยนเข้าไปในเตาเพลิงและกลายเป็นธงสัญญาณแก่โลกนั้น เตาเพลิงนั้นหาใช่เตาเพลิงของเนบูคัดเนสซาร์อย่างแท้จริงไม่

วิบัติแก่บรรดาผู้ที่ยังไปพึ่งอียิปต์เพื่อขอความช่วยเหลือ ผู้ที่ฟุ้งงว้างใจในทรภะ เพราะว่ามีมาก และในพลมัว เพราะว่าเข้มแข็งยิ่งนัก แต่หาได้เหลือรอดวงศ์บริสุทธิแห่งอิสราเอลไม่ ทั้งมิได้แสวงหาพระยาห์เวห์เลย! ถึงกระนั้น พระองค์ก็ทรงพระปรีชาด้วย และจะทรงนำความพินาศมา และจะไม่ทรงคืนพระวาจนะของพระองค์ แต่จะทรงลุกขึ้นต่อสู้กับวงศัวานของผู้กระทำชั่ว และต่อสู้กับผู้ช่วยเหลือของบรรดาผู้กระทำความอธรรม บัดนี้ ชาวอียิปต์เป็นมนุษย์ มิใช่พระเจ้า และม้าของเขาทั้งหลายเป็นเนื้อหนัง มิใช่วิญญาณ เมื่อพระยาห์เวห์ทรงเหยียดพระหัตถ์ออก ทั้งผู้ที่ช่วยก็จะล้มลง และผู้ที่ได้รับความช่วยเหลือก็จะล้มลงด้วย และทั้งหมดจะพินาศไปพร้อมกัน เพราะพระยาห์เวห์ตรัสกับข้าพเจ้าดังนี้ว่า ดั่งสิงโต และสิงห์หนุ่มคำรามเหนือเหยื่อของมัน เมื่อมีบรรดาผู้เลี้ยงแกะจำนวนมากถูกเรียกมาสู่มัน มันจะไม่หวาดกลัวเสียงของพวกเขา และจะไม่ย่อท้อต่อเสียงอื้ออึงของพวกเขา ฉันทิด พระยาห์เวห์จอมโยธาจะเสด็จลงมาเพื่อต่อสู้เพื่อภูเขาศิโยน และเพื่อเนินเขาของมัน ฉันทิด พระยาห์เวห์จอมโยธาจะทรงป้องกันเยรูซาเล็มดังนกที่บินอยู่ พระองค์จะทรงป้องกันและทรงช่วยกู้มันไว้ พระองค์จะทรงผ่านไปและทรงรักษามันไว้ จงหันกลับมาหาพระองค์ ผู้ซึ่งบุตรทั้งหลายของอิสราเอลได้กบฏอย่างล้าลึกต่อพระองค์ เพราะในวันนั้น ทุกคนจะโยนทั้งรูปเคารพเงินของตน และรูปเคารพทองของตน ซึ่งมีชื่อของพวกเขาเองได้ทำขึ้นไว้เป็นบาปแก่ตน แล้วอัสซีเรียจะล้มลงด้วยดาบที่มิใช่ของผู้มีฤทธิ์ และดาบที่มิใช่ของคนสามัญจะผลาญเขาเสีย แต่เขาจะหนีไปเพราะดาบ และชายหนุ่มของเขาจะตกอยู่ในความครั้นคร้าม เขาจะข้ามไปยังที่กำบังเข้มแข็งของตนด้วยความหวาดกลัว และเจ้านายของเขาจะหวาดผวาเพราะธงสัญญาณ พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ ผู้ทรงมีไฟของพระองค์อยู่ในศิโยน และมีเตาไฟของพระองค์อยู่ในเยรูซาเล็ม อีสยาห์ 31:1-9

เยรูซาเล็มเป็นเตาไฟที่โลกจะหันมอง และเขาทั้งหลายจะเห็นชายสี่คนเดินอยู่ในนั้น

แล้วเนบูคัดเนสซาร์ก็เข้าไปใกล้ปากเตาไฟที่ลุกโชน และกล่าวว่า "ซัดรัก เมซาค และอาเบเดนเนโก ผู้รับใช้ของพระเจ้าสูงสุด จงออกมา และมาที่นี่" แล้วซัดรัก เมซาค และอาเบเดนเนโกก็ออกมาจากท่ามกลางไฟนั้น และบรรดาเจ้านาย ข้าหลวง ผู้ว่าราชการ แม่ทัพ และที่ปรึกษาของกษัตริย์ ซึ่งมาชุมนุมกันอยู่ ได้เห็นคนเหล่านี้ว่าไฟไม่มีอำนาจเหนือร่างกายของเขาเลย แม้แต่เส้นผมบนศีรษะของเขาก็มิได้ไหม้เกรียม เสื้อผ้าของเขาก็มิได้เปลี่ยนไป และแม้แต่กลิ่นไฟก็มิได้ติดอยู่บนตัวเขา แล้วเนบูคัดเนสซาร์จึงตรัสว่า "สาธุการแด่พระเจ้าของซัดรัก เมซาค และอาเบเดนเนโก ผู้ทรงส่งทูตสวรรค์ของพระองค์มาช่วยกู้บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์

ผู้ได้วางใจในพระองค์ และได้ฝ่าฝืนพระราชบัญชาของกษัตริย์ และยอมมอบกายของตน เพื่อจะไม่ปรนนิบัติหรือกราบไหว้พระใด เว้นแต่พระเจ้าของตนเท่านั้น” ดาเนียล 3:26-28

แล้วเนบูคัดเนสซาร์ก็ทรงออกพระราชกฤษฎีกาอีกฉบับหนึ่ง พระราชกฤษฎีกานั้นเป็นสัญลักษณ์ของพระราชกฤษฎีกาสุดท้ายในยุคสุดปลาย พระองค์ทรงประกาศกฤษฎีกาประหารชีวิต ซึ่งในการพยายามอันอ่อนแอของพระองค์ที่จะยกย่องพระเจ้าแห่งสวรรค์นั้น แท้จริงแล้วเป็นสัญลักษณ์เชิงพยากรณ์ของกฤษฎีกาประหารชีวิตในวาระสิ้นโลก เนบูคัดเนสซาร์ ซึ่งเป็นตัวแทนของกษัตริย์องค์หนึ่งในวาระสิ้นโลก เป็นสัญลักษณ์ของกษัตริย์ทั้งสิบของพญานาคซึ่งลวงประเวณีกับหญิงแพศยาแห่งโรม พระราชกฤษฎีกาถัดไปในฉากทัศน์เชิงพยากรณ์ก็คือกฤษฎีกาประหารชีวิต และแม้ว่าเนบูคัดเนสซาร์จะทรงประกาศสำหรับยุคสมัยของพระองค์ แต่แท้จริงแล้วพระองค์กำลังเป็นตัวแทนของกฤษฎีกาสุดท้ายของสหภาพสามฝ่ายในยุคสุดปลาย กฤษฎีกานั้นคือกฤษฎีกาประหารชีวิตซึ่งถูกบังคับใช้หลังจากเวลาการทดลองสิ้นสุดลง แต่จะไม่ถูกนำมาปฏิบัติต่อประชากรของพระเจ้าเลย.

เหตุฉะนั้น เราจึงออกพระราชกฤษฎีกาว่า คนชาติ ประชาชาติ และภาษาทั้งสิ้นใด ๆ ที่กล่าวสิ่งใดผิดหลงต่อพระเจ้าของซัดรัค เมซาค และเอเบดเนโก จะต้องถูกฉีกเป็นชิ้น ๆ และเรือนของเขาจะถูกทำให้เป็นกองมูลสัตว์ เพราะว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่สามารถช่วยให้รอดได้อย่างนี้ แล้วกษัตริย์ก็ทรงเลื่อนตำแหน่งซัดรัค เมซาค และเอเบดเนโก ในมณฑลบาบิโลน ดาเนียล 3:29, 30

บัดนี้เราได้บันทึกเนื้อหาในสามบทแรกของพระธรรมดาเนียลไว้เพียงพอแล้ว เพื่อจะเริ่มพิจารณาบทที่สี่และบทที่ห้า ซึ่งอยู่ภายใต้หลักการเชิงพยากรณ์เรื่อง “กล่าวซ้ำและขยายความ” พระธรรมดาเนียลบทที่สี่ซึ่งถึงปี 1798 และการเริ่มต้นของสัตว์ร้ายจากแผ่นดินโลก และพระธรรมดาเนียลบทที่ห้าซึ่งถึงกฎหมายวันอาทิตย์ และจุดสิ้นสุดของสัตว์ร้ายจากแผ่นดินโลกเมื่อมันพุดดจ่มังกร ทั้งสองบทนี้จะต้องนำมารวมกัน “บรรทัดบนบรรทัด” กับสามบทแรก เพื่อเสริมสร้างต่อยอดบนโครงสร้างของข่าวสารของทูตสวรรค์สามองค์ ด้วยเหตุนี้ เราจึงจะเริ่มต้นด้วยการให้คำจำกัดความอย่างรอบคอบแก่หลักการ “บรรทัดบนบรรทัด” ก่อน เราจะดำเนินต่อไปในบทความถัดไป.

“เบลซัสซาร์ได้รับโอกาสมากมายในการรู้และกระทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า เขาได้เห็นเนบูคัดเนสซาร์ผู้เป็นปู่ของตนถูกขับออกจากสังคมของมนุษย์ เขาได้เห็นสติปัญญาซึ่งกษัตริย์ผู้เยอหยิ่งทรงโอ้อวดนั้นถูกพรากไปโดยพระองค์ผู้ทรงประทานสติปัญญานั้น เขาได้เห็นกษัตริย์ถูกขับออกจากราชอาณาจักรของตน และถูกทำให้เป็นเพื่อนร่วมกับสัตว์ป่าในท้องทุ่ง แต่ความรักในการสำราญและการยกย่องตนเองของเบลซัสซาร์ได้ลบลบเลือนบทเรียนซึ่งเขาไม่ควรลืมเลย และเขาได้กระทำบาปคล้ายคลึงกับบาปที่นำการพิพากษาอันเด่นชัดมาสู่เนบูคัดเนสซาร์ เขาได้ทำให้โอกาสทั้งหลายที่ประทานแก่เขาโดยพระคุณสูญเปล่า โดยละเลยที่จะใช้โอกาสซึ่งอยู่ใกล้แค่เอื้อมเพื่อให้คืนเคยกับความจริง ‘ข้าพเจ้าจะต้องทำประการใดจึงจะรอดได้?’ เป็นคำถามที่กษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่แต่โง่เขลาพระองค์นั้นได้เฝ้ามองไปอย่างไม่ใส่ใจ” Bible Echo, April 25, 1898.